

Publicerad 2009-02-02 19:57 av supersurrealist

du och hon du släpar varje dag

innan du gav löften
som du inte hade för avsikt att hålla

och jag skäms när jag drömmer
om någon annans röst i natten
och jag skäms när jag säger att
jag kanske vill gå med någon annan i handen

men du borde skämmas
för det du gjort mig

när har skickat små arméer av soldater
in under min hud
ingjut osäkerheten i hennes pannben så ska ni se att ni får gott betalt

när du kastat mig till marken, för att se om jag går sönder
om jag lämnar dig nu
och varje gång har mitt hjärta protesterat, tårarna flödat
likt aristokratins forna juvelsammankomster glimmar i min ögonvrå
skall du likt förbannat komma tillbaks varenda gång
och sätta dig gränsle över vad som nu, vad som nu var av betydelse
och så börjar allt om ännu en gång

men förr eller senare
så är jag så ärrig
att jag lär spricka
och när jag gör det
älskade idiot
som kan blotta mina innersta känslor
genom att röra vid min hud
men när jag spricker isär
i bitar, när jag går sönder
once and for all
då kommer jag att lämna din sida
helt obemärkt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren supersurrealist med Poeter.se id #24450 innehar upphovsrätten